

at forslaget fraveg princippet om det kollektive finansielle ansvar. I stedet fremlagde *Canada* et resolutionsudkast, der adskilte sig mindre fra de tidligere resolutioner om UNEFs finansiering, men som dog indeholdt nye forslag til fordeling af finansieringsbyrden.

Ligesom ifølge det amerikanske forslag skal \$ 3.911.000 af udgifterne i 1965 på i alt \$ 18.911.000 dækkes af de frivillige bidrag, der er indkommet til genoprettelse af FN's solvens.

Restbeløbet på \$ 15 mill. — og et tilsvarende beløb til dækning af udgifter i 1966 — foresloges fordelt efter ensartede principper. Herefter skulle \$ 14.250.000 fordeles på — ikke pålignes — en række nærmere angivne lande (de udviklede lande plus *Formosa-Kina*) og \$ 750.000 på udviklingslandene, hvorved denne gruppe ville komme til at bære en mindre andel end ifølge tidligere års UNEF-finansieringsresolutioner. Forslaget bestemte endvidere, at hvert land ud over sin kvote skal indbetale 25 pct. af denne til en reserve, som i realiteten er beregnet til at modsvare manglende indbetalinger fra lande, der oprettholder deres betalingsnægtelse af principielle grunde.

Resolutionsudkastet indeholdt tillige bestemmelser om, at frivillige bidrag og forudbetalinger til UNEF på vedkommende medlemsstats anmodning kan fradrages i det pålignede beløb for 1965.

Efter yderligere underhåndsforhandlinger med en række udviklingslande ændredes udkastet, således at *Formosa-Kina* overførtes til u-landsgruppen, hvis andel i udgifterne samtidig forhøjedes til \$ 800.000. På grund af *Formosa-Kinas* store bidragsprocent medførte dette dog en yderligere, ikke ubetydelig nedsættelse af de øvrige u-landes bidragsbeløb.

Debatten i 5. udvalg om UNEFs finansiering indledtes den 16. december 1965. *Argentina* ønskede styrken finansieret udelukkende af frivillige bidrag og henstillede desuden, at der indledtes politiske forhandlinger med det formål at opnå en politisk afspænding, der ville muliggøre styrkens hjemsendelse. *Argentina* ville betale sine restancer til UNEF, men ville ikke forpligte sig yderligere og ville stemme imod eventuelle forslag om obligatoriske bidrag.

Tilsvarende synspunkter udtryktes senere under debatten af *Mexico* og *Colombia*.

Ungarn fandt, at styrkens opretholdelse var uødvendig, og at påligning af bidrag ville være ulovlig og et farligt brud på 19. Generalforsamlings almindelige fællesudtalelse af 1. september 1965 om artikel 19-spørgsmålet (jfr. ovenfor kapitel II).

Den 18. december forelagde *Canada* det ovennævnte resolutionsforslag i udvalget med *Danmark*, *Norge*, *Sverige*, *Brasilien*, *Nederlandene*, *Liberia* og *Philippinerne* som medforslagsstillere. Indledningsvis omtaltes budgetforslaget fra generalsekretæren for 1966 på \$ 16.489.000 og det rådgivende udvalgs henstilling, hvorefter det anses for tilstrækkeligt at budgettere med et beløb på \$ 15 mill. Det fremhævedes, at sidstnævnte beløb skulle opfattes som et mål, og at man ville stille sig forstående over for ansøgninger om tillægsbevillinger, såfremt UNEFs udgifter viste sig ikke at kunne nedbringes til det foreslåede niveau allerede i 1966. En række lande støttede forslaget, idet dog *Tunesien* fandt bestemmelsen om, at frivillige bidrag kunne modregnes i de pålignede beløb for 1965 uheldig, et synspunkt, der fandt støtte hos *Senegal* og *Ghana*. *Storbritanniens* repræsentant gjorde rede for betydningen af den pågældende bestemmelse, hvis fjernelse ville have urimelige virkninger for en række af de lande, der havde ydet betydelige frivillige bidrag, og støttedes deri af korte indlæg fra *Danmark*, *Norge* og *Sverige*. Fra østblokkens lande blev forslaget angrebet under henvisning til UNEFs påståede ulovlighed. Man ville stemme imod forslaget og ville fortsat ikke betale bidrag til UNEF.

Forslaget vedtoges i udvalget den 20. december 1965. Den 21. december vedtoges det i plenarforsamlingen (som res. 2115) med 44 stemmer mod 14, idet 45 afholdt sig fra at stemme. For resolutionen stemte — foruden medforslagsstillerne — bl. a. *Finland*, *Island*, *Australien*, *Irland*, *Italien*, *Japan*, *Nederlandene*, *Storbritannien*, *Østrig*, *Ghana*, *Indien*, *Marokko*, *Nigeria*, *Somalia* og *Tunesien*. Imod stemte østblokken, *Argentina*, *Colombia* og *Mexico*. Blandt de lande, der afholdt sig fra at stemme, er der grund til at nævne *USA*, *Frankrig* og *Belgien*, *Pakistan*, *UAR* og *Jugoslavien*.

5. udvalgs beretning: A/6217.